

Pink Roses / Růžové růže, 2016 (obhajoba práce 2017)

Jak vysvětlit spojitost věcí, jak ji poznat a odlišit?

Dlouhodobě jsem přemýšlela o významu díla, jak a proč se stává uměním a jak To najít. Skrz otázky o práci, která je pro mě stále důležitou, také skrz otázky významu a vyprázdněnosti image, přemýšlím, jak a hledám cesty jak znovu tento image naplnit. Žila jsem a pracovala s těmito nalezenými věcmi a materiály, hmotnými a digitálními. Některé promítané video sequence – jsou filmovou replikou (např. Blade Runner), kde jsem si představila, přetočila a prodloužila filmový záběr, čímž jsem se snažila dostat dovnitř filmové fikce – dovnitř představy o budoucnosti z minulosti. Ukazuje se, že jak čas nemusí být pojat lineárně, tak i kategorizace věci, těl, pojmu je zamlžená.

V instalaci Pink Roses formálně rozložených images, tak přicházím k otázkám, co je citlivost a empatie, jak redefinovat tyto hodnoty v nových podmínkách cirkulací těchto images, věcí, těl..

K těmto zneklidňujícím otázkám přivádí uvědomování, že už nežijeme jen v novém (zrychleném) čase, ale uvnitř času jako takového – směr času se změnil. “Už nejme v jeho lineárním plynutí, ve smyslu že by minulost následovala přítomnost a pak budoucnost. Je to spíš cesta okolo: budoucnost před přítomnosti. Čas přichází z budoucna”

2016

Pink Roses / Růžové růže, 2016 (Defence Of the Work, 2017)

How to explain the continuity of things, how to recognize and distinguish it?

I have long been thinking about the meaning of the work of art and how and why it becomes art and how to find IT. Through questions about the work that is still important to me, also through the questions of the meaning and the void of an image, I think about and look for how to make this image full again. I lived and worked with these found objects and materials, both material and digital. Some projected video sequences are film replies (e.g. Blade Runner) where I imagined, re-shot and extended a film shot, trying to get inside film fiction – inside the idea of the future from the past. It shows that as well as time does not have to be conceived linearly, the categorisation of things, bodies, notions is misty.

In the Pink Roses installation of formally distributed images, I thus encounter questions of what is sensitivity and empathy, how to redefine these values under new conditions by circulating these images, things, bodies...

These disturbing questions bring awareness of us no longer living only in a new (accelerated) time but within the time as such – the direction of time has changed. “We are no longer in its linear flow, in the sense that the past would follow the presence and then the future. It is more of a round route: the future before the present. Time Comes From The Future”

2016

- popisek / caption

Pink Roses / Růžové růže, 2016